

d) = गोलामिका RĀGĀN. im ÇKDR. — Suçr. 2,62,4. 170.3. 172,9. 386, 13. 389, 40. 536, 12. — 2) = वर्योषा ein vorzügliches Frauenzimmer H. an. ÇKDR. und WILSON scheinen वर्योषा vor sich gehabt zu haben, da hier das Wort durch Hure, dort durch वर्योषा wiedergegeben wird.

गोव (v. l. कुव) N. pr. eines Landes VP. 188, N. 34.

गोवत्स (गो + वत्स) m. Kalb Verz. d. B. H. No. 897. गोवत्सद्वादशी-व्रत 468 (Adbj. 66).

गोवत्सादिन् (गो + आदिन्) m. Wolf RĀGĀN. im ÇKDR.

गोवध (गो + वध) m. Kuhtödtung M. 11, 59.

गोवन्दनी (गो + व०) f. N. zweier Pflanzen: 1) = प्रियंगु (s. d.) AK. 2,4,36. — 2) = पीतपुष्पदण्डोत्पल = गन्धवल्ली RATNAM. 163.

गोवपुष (गो + व०) adj. schön wie ein Stern, wie Licht: वृक्षपुष्पिणी-वपुषो वलस्य निर्मलानं न पर्वणो नभार RV. 10,68.9.

गोवपु (aus गोपय), गोवपति fernhalten: यदै तदेवा असुरान्भयो लो-केभ्यो ऽगोवपन्तस्ते गोवपु गोवपति प्राप्मानं धातुघ्नं य एवं वेद PAÑKAV. Ba. 16,2.

गोवर्धन (गो + वर्धन) m. 1) N. pr. eines Berges bei Mathurā, welchen einst Kṛṣṇa, um die durch ein von Indra gesandtes Unwetter bedrohten Kühe zu retten, aufhob und über ihnen als Schutzdach sieben Tage lang auf der Hand hielt. वल्मीकमात्रः (so bezeichnet Çiçupāla den Berg um Kṛṣṇa's Grossthat herabzusetzen) सप्ताहं पयनेन धृतो ऽचनः । तदा गोवर्धनो भीष्म न तस्मिन्ने मत्तं मया ॥ MBu. 2,144.1. 3, 4410. HARIV. 3163. 3387. 3499. 3703. fgg. 3960. 7301. 8393. 9093. RAGH. 6,51. VP. 825. 327. BHĀG. P. 5,19,16. Gīt. 4,23. PRAB. 81,7. Daher गो-वर्धनधर als Bein. Kṛṣṇa's H. 218. ÇARDAK. im ÇKDR. HARIV. 10406. RĀGĀ-TAB. 4,198. गोवर्धनमाकृत्य Verz. d. B. H. No. 483. — 2) Bez. eines heiligen Feigenbaums (?) im Lande der Bāhika: गोवर्धनो नाम वृटः सुमेधं नाम चतुर्म् MBu. 8.2034. — 3) N. pr. eines berühmten Autors Gīt. 1,4. MED. Anb. 2. COLEBR. Misc. Ess. II, 49. 53. 74. 430. WILSON in der Einl. zur 1sten Ausgabe des Wörterb. XXXI. Verz. d. B. H. No. 118.1043. मिश्रगो० 680. गोवर्धनमिश्र COLEBR. Misc. Ess. I, 263.

गोवल्हव (गो + व०) m. Kuhhirt SIDDH. K. 237. b, 6.

गोवशा (गो + व०) f. eine unfruchtbare Kuh ÇKDR. nach dem KALĀ-PAVJĀKARANA.

गोवाट (गो + वाट) m. Kuhhürde: सार्गलद्वारगोवाट HARIV. 3397. गो-वोटपु च ये वृत्ताः परिवृत्तार्गलिषु च 3483. KATHĀS. 20,135. fgg. Am Ende eines adj. comp. f. आ 145.

गोवाल m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 268. Viell. aus गोपाल entstanden; vgl. auch गोवाल.

1. गोवास (गो + वास Wohnung) m. Aufenthaltsort der Kühe, Kuh-
hürde: गोवासमिव वीक्षतः सिंहा कैमवता यथा MBu. 2,825.

2. गोवास (गो + वास Kleid) adj. in ein Rinderfell sich hüllend: गो-
वासदासमीयानाम् MBu. 8,3650. — Vgl. d. folg. Wort.

गोवासन (गो + वासन Kleid) 1) adj. dass.: गोवासना ब्राह्मणाश्च दास-
नीयाश्च (sic) MBu. 2,1825. Vgl. 2. गोवास. — 2) m. N. pr. gaṇa का-
श्यादि zu P. 4,2,116. eines Königs der Çivi MBu. 1,3828. 6,655. 7, 3528. 3552. Vgl. LIA. I,644.

गोविकर्त्त (गो + वि०) m. Schlächter ÇAT. Br. 5,3,4,10. KĀTJ. Ça. 15,

3,12 (vgl. VS. 30,18).

गोविकर्त्तृ (गो + वि०) m. dass. MBu. 4,36.

गोविचन्द्र m. N. pr. eines Fürsten WASSILJEW 54. Da die Namen der übrigen Könige dieser Dynastie auf चन्द्र ausgehen, dürfen wir गोवि-
चन्द्र nicht in गो + वि० zerlegen. गोवि könnte in गो + अवि zerlegt werden; oder ist etwa गोपिचन्द्र, गोविचन्द्र, गोविचन्द्र, गोविचन्द्र zu lesen?

गोवित्त s. गोविनत.

गोविन्द (गो + वि०) adj. Kühe —, Heerden gewinnend, — verschaf-
fend RV. 1,82,4. 9,53,3. 86,39. तैत्तिरीयम् रथमा तिष्ठ गोवित् 10,103, 5. VĀLAKH. 3,1.

गोविनत (गो + वि०) m. (sc. अश्वमेध) eine Form des Aśvamedha ÇAT. Br. 13,5,4,19.22. Statt dessen गोवित्त MBu. 1,3121 = ÇAKUNTA-
LOPĀKHJĀNA (ed. CHEZY) 7,127.

गोविन्द (गो + वि०) Kühe, Heerden gewinnend P. 3,1,138. VĀRTI. 2. Vop. 26,35. 1) Bein. Brhaspati's (vgl. u. गोत्रभिद्) H. an. 3.331. MED. d. 28. — 2) Bein. des Hirtengottes Kṛṣṇa (= Viṣṇu) AK. 1, 1,4,14. H. 213. H. an. MED. गोविन्दो वेदनाद्वयम् (उच्यते) MBu. 5,2572. गो (die Erde) विन्दता भगवता गोविन्देन (वराहकृष्णिणा) 1,1216. नष्टा ध-
रणी पूर्वमविन्दन् (lies: अविन्दं) वै गुहागताम् ॥ गोविन्द इति तेनाहं दैवै-
र्वाग्भिर्भूतः । 12,13228. fg. 7,382. BHAG. 1,32. 2,9. अहं (spricht In-
dra) किलेन्द्रा देवानां त्वं गवामिन्द्रतां गतः ॥ गोविन्द इति लोकास्त्वा
स्तोष्यन्ति भुवि जायन्तम् । HARIV. 4004. fg. 14013. VP. 528. BHĀG. P. 1, 8,21. गोविन्द MBu. 3,8354. 15566. Vgl. गीतगोविन्द. — 3) als Bein. von Viṣṇu Bez. des viert n Monats VARĀH. BRH. S. 103,14. — 4) Oberhirt AK. 3,4,16.94. H. 889. H. an. MED. Diese Bed. kann aus der zweiten hervorgegangen sein, oder aber das Wort in dieser Bed. ist als präkri-
tische Entstellung von गोविन्द anzusehen. Auch den Namen des Hirten-
gottes aus गोविन्द zu erklären ist keine Veranlassung da. — 5) N. pr. eines Fürsten LIA. II, 801. verschiedener Lehrer COLEBR. Misc. Ess. I, 333. WIND. Sancara 44. Verz. d. B. H. No. 614. 53. 109. श्री० 699. — 6) N. pr. eines Berges MBu. 6,460; vgl. गोविन्दकूट.

गोविन्दकूट (गो + कूट) m. N. pr. eines Berges KATHĀS. 25,293.

गोविन्दचन्द्र (गो + चन्द्र) m. N. pr. eines Fürsten COLEBR. Misc. Ess. II, 286.

गोविन्ददत्त (गो + दत्त) m. N. pr. eines Brahmanen KATHĀS. 7,42.

गोविन्ददेव (गो + देव) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 648.

गोविन्दद्वादशी (गो + द्वा०) f. der 12te Tag in der lichten Hälfte des Monats Phālguna As. Res. III, 273.

गोविन्दनाथ (गो + नाथ) m. N. pr. des Lehrers von Çāṇkarakārja COLEBR. Misc. Ess. I, 104. WIND. Sancara 43. 44.

गोविन्दभट्ट (गो + भट्ट) m. N. pr. eines Autors COLEBR. Misc. Ess. II, 49. भट्टाचार्य I, 263.

गोविन्द्राज (गो + राज) m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 1403.

गोविन्द्राम (गो + राम) m. N. pr. eines Scholiasten COLEBR. Misc. Ess. II, 46.

गोविन्द्राय (गो + राय) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 367.